

at det ærede Medlem kender jo nok Odense-Programmet, hvor netop Spørgsmaalet om en Grundværdiskat er stillet i første Række.

Til det ærede Medlem fra Storehedinge vil jeg blot bemærke angaaende Lovens § 11, at naar man giver ogsaa de private, der have tegnet Penge til Jernbaneanlæg, Del i Værdistigningen, er det ganske sikkert rigtigt; naar det ærede Medlem siger, at saadanne private have tegnet deres Bidrag for egen Fordels Skyld, saa har det ærede Medlem sikkert Ret heri, men det vilde efter min Formening netop være heldigt, om mange for egen Fordels Skyld tegnede Bidrag til Jernbaneanlæg. Det vilde formindske de Udlæg, som Stat og Kommune maatte gøre, og jeg synes, det var godt, om netop Udsigten til Jernbaneskyldens Resultat kunde hiddrage mere privat Tegning; det vilde være konsekvent, synes jeg. Der er jo det Forbehold der-ved, at den private, der tegner Bidrag til et Jernbaneanlæg, i alle Tilfælde ikke direkte maa faa mere godtgjort end det, han har tegnet. I saa Henseende er der de fornødne Klausuler i Loven.

Jeg er navnlig med det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) enig i, at Lovforslaget, som det foreligger i den fra Landstinget modtagne Skikkelse, giver et langt ringere Resultat end det, vi havde haabet og ventet, og jeg kan sige, at hvis vi havde staaet fuldstændig frit i denne Sag, kunde det ikke være faldet mig ind at række en Haand til at arbejde med paa Løsningen af dette Spørgsmaal paa det foreliggende Grundlag. Men som vi alle ere enige om, staa vi ikke helt frit. Vi have for det første § 14 i Jernbaneloven, og saa have vi ogsaa den Kommissionsbetænkning, som dette høje Ting i Fjor knæsatte og gav fra sig som et Tilbud overfor Landstinget. Naar jeg endda kan gaa med til det for mig muligvis ikke tilfredsstillende Resultat, som dette Ting naar til, er det navnlig under Hensyn til, at dette er, som sagt, det første Skridt. Det er første Gang, vi tage op til praktisk Løsning dette store Spørgsmaal, og vi vide, at hvis det skulde vise sig, at vi havde grebet forkert, eller hvis det skulde vise sig, at der er Adgang til at gribe længere ud og gøre mere, er denne Adgang ikke afskaaren os.

**Formanden:** Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**L. Rasmussen** (Ribe Amts 4de Valgkreds): Jeg ønsker kun at gøre en kort

Bemærkning til den højtærede Minister. Han gjorde opmærksom paa, at der var andre end fattige og magre Egne, der kom ind under Loven. Ja, det er mig velbekendt. Det er unødvendigt at erindre mig om det, fordi det ikke er mig, der har talt om de magre Egne. Jeg sagde, at der var nogle, der vare mod Forslaget, fordi det var de magre Egne, det gjaldt, medens Egnene om de gamle Baner ikke kom med. Jeg føjede ganske vist til, at der var noget i den Tale, men desuagtet vilde jeg anbefale Loven. Det var det, jeg har sagt om de magre Egne.

**Formanden:** Folketingsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**Moestrup:** Maa jeg overfor den ærede Ministers Udtalelse sige, at naar jeg tillod mig at rette et Spørgsmaal til ham med Hensyn til Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, er det foranlediget ved en Udtalelse af det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) om, at han ønskede bestaaende Baner, Havneanlæg o. s. v. dragne ind under Loven. Denne Udtalelse stod mig i Hovedet, da jeg rettede Spørgsmaalet. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at han vilde være med til at lægge Forslaget Hindringer i Vejen, idet han ikke vilde stemme for det, hvis han ikke kunde faa de nævnte Forhold dragne med ind derunder. Det forekommer mig, at naar man paa Forhaand indtager et saadant Standpunkt, var der nogen Grund til at spørge den højtærede Minister, hvor vidt han ønskede at gaa med Hensyn til den Behandling, der skal finde Sted i Folketingets Udvalg. Det, jeg spurgte Ministeren om, drejede sig ikke om en almindelig Værdistigningsskat, men om, hvorvidt man skulde drage andre bestaaende Jernbaneanlæg, Havneanlæg o. s. v. ind under denne Sags Behandling.

Den højtærede Minister udtalte dernæst, at det ikke var nogen god Bestemmelse, der var indført ved § 14 i Loven af 1908 om, at de nye Baner ikke kunde træde i Kraft, før denne Lov var bleven vedtaget. Jeg anser denne Bestemmelse for en meget god og heldig Bestemmelse. En Masse Mennesker, vi kunne godt sige det hele Land, ventede paa, at vi skulde blive færdige med denne Lov. Vi arbejdede paa den i 2 Samlinger og fik den endelig vedtaget i 1908. Man var den Gang ikke i Tvivl om, at naar man først fik Jernbaneplanen vedtaget, skulde det